

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΗ ΜΟΝΟΝ *Εν Ἀθήναις φρ. 15—*Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—*Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Τὰ πρὸς διαγωνισμὸν ἐπὶ τιμῇ τοῦ κ. Βλάχου ποιήματα πέμπονται εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ «Μη Χάνεσαι» καθ' ἑκάστην, ὁδὸς Θησείως ἀριθμ. 12, τυπογραφεῖον **Μέλλοντος.**

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

II

Δίον νὰ ὁμολογήσωμεν ὡς ἀλήθειαν ἀναντίρρητον ὅτι ἐν τῇ σοβαρᾷ πολιτικῇ κρίσει, ἣν διήλθομεν, τὰ πρόσωπα τὰ ἀποτελοῦντα τὴν Ἀντιπολιτευσιν ὑπῆρξαν βαθύτερον καὶ σπουδαιότερον τὸν τόπον ἢ τὰ κατέχοντα καὶ νερόμυρα τὴν Κυβέρνησιν ἄτομα. Ἡ μὲν Κυβέρνησις δὲν ἐτόλμησε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐθνικῆν ἐπισημοσύνην ἐκ φόβου μὴ διακινδυνεύσῃ τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς καὶ τὸ κοινωνικὸν ἀξίωμα τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν, οἱ δὲ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἔσχον τὸν ἀπαρδειγμάτιστον δι' Ἑλλήνων πολιτευόμενον πατριωτισμὸν νὰ περιορίσωσι τὸν ἐσωτερικὸν ἀγῶνα ἐντὸς τοῦ νόμου καὶ τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τῆς Πατρίδος μὲ θυσίαν τῶν προσκαιρῶν κομματικῶν αὐτῶν συμφερόντων. Οἰσοδῆποτε ἄλλοι πολιτευόμενοι ἐξ ὧν ἐκυβέρνησαν τὸ κράτος τοῦτο ἀπὸ τοῦ 1830, ἤθελον ἐν ὁμοίᾳ περιστάσει, ἣν ἐδημιούργησε τὸ ἔγγραφο τῆς 31 Μαρτίου, προκαλέσει ἀναφανδὸν εἰς στάσιν τὸν λαόν ἵνα ἐκμεταλλεῖται τὰ ναυάγια τῆς Πατρίδος του. Ἡ ἱστορία μίαν ἡμέραν θέλει εἶπει ὅτι ὁ κ. Τρικούπη, τὴν ἐπαύριον τῆς 31 Μαρτίου ἀπέδειξεν αἰσθημα ἰσχυρότατον πολιτικῆς χρηστότητος καὶ νομιμοφροσύνης, ἄξιον τῆς γενικῆς συμπαθείας καὶ εὐγνωμοσύνης. Χαίρομεν δὲ διότι διετηρήσαμεν πάντοτε τὸσαύτην ἀμεροληψίαν κρίσεων, ὥστε διακηρύττοντες τοῦτο σήμερον, νὰ καταστῶμεν εἰπερ τὴς καὶ ἄλλοι πιστευτοὶ παρά τῇ κοινῇ γνώμῃ.

Τὸ πολιτικὸν τῆς Ἑλλάδος Σύνταγμα ἀπὸ τοῦ 1875 λειτουργεῖ μετὰ τελειότητος καὶ ἐλευθερίας πλήρους. Ἀφ' οὗ ἐπὶ ἑνδεκαετίαν διεκυμάνθη μεταξὺ φθογῆς καὶ ἀφθαρ-

σίας, ἐπὶ τέλους κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐμπεδώθη καὶ κατίσχυσε τελειωτικῶς. Αἱ ἐσωτερικαὶ καὶ ἐξωτερικαὶ ἡμῶν ἰσχυροὶ πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν φύλην διασκευὴν τῶν ἡμετέρων κομμάτων, τὰ ὅποια ἔλκουσι τὴν διαφθορὰν ἀπὸ τῶν πρωτογενῶν ἐκείνων κομμάτων, τὰ ὅποια κατεσκεύασαν ἐν τῇ ἰπελευθερωθείσῃ Ἑλλάδι διὰ τοῦ χρυσοῦ των οἱ Ἄγγλοι, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ρῶσοι. Τὸ Ἑλληνικὸν σύνταγμα εἶναι τὸ φιλελευθερώτερον, τὸ ἀπλούστερον, τὸ οἰκονομικώτερον τῶν Συνταγμάτων. Ὡς λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ 1875 προστατεύει καὶ ἐνίσχυει πάσας τὰς γνώμας, πάσας τὰς ἰδέας καὶ θέλει ἐξασφαλίσαι τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν καὶ εὐημερίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ πολλὰς γενεάς. Ἀπαιτεῖται ὅμως ἔντασις ἰσχυρὰ τῶν κοινῶν προσπαθειῶν, ὅπως ἐξέλθωμεν ἐκ τῆς φαυλοκρατίας. Καὶ ἡ κυριωδέστερα ἀποστολὴ Ἑλλήνων πολιτευομένων ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς ζητήμασι νομίζομεν ὅτι εἶναι αὕτη.

*Ἐν καλῶς ἐμβραθύνωμεν εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν, νομίζομεν ὅτι αὕτη εἶναι καὶ ἡ ἐπισημοσύνη τοῦ ἔθνους καὶ ἡ βαθεῖα αὐτοῦ πεποιθησις ἐπὶ τοῦ θεμελιώδους τούτου ζητήματος, καὶ εἰς τοιοῦτον μάλιστα βαθμὸν, ὥστε πᾶσα τοιαύτη συζήτησις νὰ θεωρῆται περιττὴ καὶ καθαρὰ πολιτικὴ αὐτοπρία. Εἶναι ἀληθές ὅτι παῦ καὶ ποῦ ἀκούονται κατὰ τῆς δυναστείας τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἀσθενεῖς τινες ψιττακοῖμοι· ἀλλ' οἱ δημοκράται παρ' ἡμῖν ἀπεδείχθησαν ἀνευ εὐθύνης καὶ ἐπιγνώσεως δυναγροὶ, μόνον τὸ λακτικίζειν χάριν παιδιᾶς ἐπιστάμενοι. Ἄλλως τε γνωστὸν ὅτι τὰ μηδαμινὰ καὶ σήμαντα ταῦτα στοιχεῖα μέχρι χθὲς ὑπεστήριζεν ἐν τῷ πανδαμονίῳ τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ ὁ κ. Κουμουνοδόρος.

Ἄλλ' ἐν ᾧ πολιτικῶς ἡ Ἑλλὰς εἶναι οὕτω ἐξησφαλισμένη τελείως, κοινωνικῶς ἔχει νὰ διανύσῃ δευτέρου ἀγῶνα ἐναντίον τῆς φαυλοκρατίας. Ἀπαιτεῖται δὲ φωνὴ σθεναρὰ καὶ ἀκαμπτος θέλησις, ὅπως περισυναγάγῃ τις τὴν ἐκλελυμένην ἠθικῶς ταύτην κοινωνίαν καὶ διδάξῃ αὐτὴν διὰ τοῦ παραδείγματος τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς· ἐν τούτῳ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν ζήτημα συνδέεται ἀναποσπᾶστος μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ. Μέχρι τινὸς εἶχομεν φαντασθῆ τὸν κ. Τρικούπη ἀρχηγὸν καὶ ποδηγέτην τῆς τοιαύτης κοινωνικῆς ἀναμορφώσεως· ἀλλ' ἡ συνεργασία αὐτοῦ μετ' οὐχὶ εὐθιθῶν ἐπιληψίμων στοιχείων κοινωνικῶν ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐν

μέρει της άπάτης και απέδειξεν ότι μήτε τας βαθείας ανάγκας της πολυπαθοῦς ταύτης κοινωνίας αισθάνεται ακριβώς, μήτε έχει συνείδησιν της άποστολής του.

Διότι άν είχε συνείδησιν της άποστολής ταύτης δέν ήθελε χαρακτηρίσει την κατάσταση της σήμερα ως είδος θεομηνίας, έν ή οι τίμιοι των ανθρώπων άπλητισμένοι κρίζουσι,

Ή τλήμον άρετή, λόγος άρ' ήσθα,

άλλά θά έπεχειρεί νά άποδείξη έργον την άρετήν. Ημείς γνωρίζομεν ότι οι άπελπισμένοι δέν πολιτεύονται, άλλ' αυτοκτονούσιν ή άσκητεύουσιν ή συγγράφουσι τραγωδίας. Αυτούμεθα, διότι ο κ. Τρικούπης μήτε προνόησε μήτε ήδυνήθη νά προλάβη τό όνειδος της 31 Μαρτίου· άλλά πολύ μάλλον λυπούμεθα, διότι, έν ή την έκαύριον της άποφράδος ταύτης ήμέρας έγκαινίασε διά νομιμωτάτης και έντιμωτάτης διαγωγής, έκτοτε εξακολουθεί παραπαίων και παρακρούων καθ' έκάστην ψαλμωδικώτερον. Τη άληθεία υπό τόσφ μελαγχολικών έμπνευσιν άμφιβάλλομεν άν ποτε και έν τφ μέλλοντι ο κ. Τρικούπης θά έπιτύχη πλείότερον τι ύπέρ του έθνους.

Διατί εις τό έγγραφον της 31 Μαρτίου δίδεται άξία διέθνής πλειότερα παρ' όσσην πράγματι έχει; διατί θεωρείται τό έγγραφον τούτο ως ή θανατική καταδίκη του Έλληνισμού, μέθ' ήν βαίνομεν όχι προς την ζωήν, άλλά προς την έκτέλεσιν; Τούτο είναι άκρόντως άστερον ή ύποκριτικόν, και όμοιάζει καθ' όλα με τό έπιχείρημα του κ. Κουμουνοδούρου ότι ή Εύρώπη των ιδίασεν. Ως ο Κουμουνοδούρος παριστά εις τά όμματα των άπλουστέρων την εύρωπαϊκην όμορφονίαν έν τφ Έλληνικφ ζητήματι ως εύρωπαϊκην βίαν κατά της Έλλάδος, ούτω και ο κ. Τρικούπης θέλει και άγωνίζεται νά άποδείξη ότι τό έγγραφον της 31 Μαρτίου κατέστρεψε διά παντός τό μέλλον του Έλληνισμού και έκτοτε ή Έλλάς είναι Σόδομα και Γόμορρα! Άλλ' άν ο Έλληνισμός ειχε μέλλον και ζωτικότητα ως έθνικότης, φρονείτε, κ. Τρικούπη, ότι έν έγγραφον ή μία Κυβέρησις άρκει νά καταδαμάσθαι αυτήν; Έάν πιστεύετε εις τό μέλλον της Πατρίδος, ποίον είναι έντός της κοινωνίας ταύτης τό έργον σας, ει μη ή υιοθέτησις και επιδιώξις παντί σθένει του μέλλοντος τούτου; Διατί όχυρούσθε όπισθεν νεφών μελαγχολίας; Τι λείπει υμίν; Δέν είσθε άρχηγός δλοκλήρου κόμματος και μία έθνική δύναμις; Νομίζετε ότι ο βίος των έθνών φράττεται έν μέσφ της όδοϋ, ως ύδρορροή;

Όχι· ο βίος των έθνών είναι χείμαρρος, όπου οι χάλικες παρασύρονται, άλλ' οι βράχοι μένουσιν άκλόνητοι ένώπιον της άλκής των κυμάτων.

Δός του.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Χθές ειχεν άνταπόκρισιν εκ Κωνσταντινουπόλεως ή "Ωρα. Έπεριμένομεν όλοι μετ' άγωνίας πως θ' άπολογηθή ο λεπτεπίδερμος Άθηναίος Κωνσταντινουπολίτης έπιστολογράφος της τόν όποιον δύο προσβείαι εκήρυξαν τετραγωνικώτατον ψεύστην. Ημείς πεπεισμένοι από της πρώτης ώρας της δημιουργίας ότι ή περιλάλητος εκείνη έπιστολή ήτο καθαρών πλαστογράφημα του κυβιστου άνταποκριτου της "Ωρας, ούχ' ήσαν πεποιθότες και επί την άνεξαντλητον του άνδραριου ψευδολογίαν έφανταζόμεθα ότι θά πλάση όλόκληρον διπλωματικόν μυθιστόρημα διά νά

μάς πείση ότι ήτο ύψηλόν σχέδιον του Βίσμαρκ ή διάψευσις αυτή της έπιστολής του όπως βαυκαλιόθη ο έλληνομιάς ότι αι ιδέαι του Γενναδίου έχουν περάσιν παρά τη Άγγλία και τη Ρωσία και ούτω υπό τό κράτος της πλάνης ταύτης των Έλλήνων ώθήσθαι τους Αύστριακούς εις την Θεσσαλονίκην!! Άλλ' ίδού ότι είμεθα πολύ κακοί· τόν ύπεθέτομεν άξιον τόσης βαγαμπονεζιάς· άλλ' ο νεαρός στύλος του τρικουπικού κόμματος έχει και αυτός την αιδώ του· όταν τόν ποϋν ψεύστην λησμονεί τό βάρος της ύβρεως και άποθωβάινεται. Καθά λέγει ο Καραγιώζης, ο καυμένος ο άράνης τά κακάρωσε. Κρίμα που έσπούδαζε και τρία έτη ξιφομαχίαν!

Ήτο άνταξία της μιαιρότητός μας ή Κατάρα των Ήπειρωτών, ήν έδημοσίευσεν ο προχθεσινός Αϊών. Είχε κάτι τι βυρώνειον εκείνη ή άπελπισία των αδελφών μας, τους όποιους ή πολιτεία του Κουμουνοδούρου άπειλεί ν' άποξενώσθαι διά παντός. Άλλ' ή Παλιγγενεσία ένόμισε καλόν νά κάμη τας παρατηρήσεις της διά νά τους πη ότι έπρεπε νά επαναστατήσουν διά νά δείξουν ότι είναι Ήπειρώται! Γνωρίζομεν ένα Ήπειρώτην συντάκτην της Παλιγγενεσίας, τόν όποιον υποθέτομεν πατέρα της άχρειότητος αυτής, άλλ' αυτός και τόν λαμόν του άν σφάξη ένώπιόν μας, δέν θ' άξιώθη νά του άποδώσωμεν πατρίδα, διότι του είδους του οι άνθρωποι είναι νά μένουν πάντοτε άπάτριδες.

Ίδού ποία άντι του Μπένση έκτακτος Βισαγγελική άρχή έπρεπε νά σχηματισθή διά νά καταδιώξη τους εκλέπτιας του δημοσίου:

Ίακωβάτος—Ράλλης—Οίκονόμου—Δουζίνας

Η έπιτροπή αυτή ήδύνατο νά συμπεριλάβη εις τά δικτυά της και τόν κ. Μπένσην δι' όσα ο κ. Ράδος ως Βισαγγελεύς των Έρετών εκατηγόρησεν αύτόν άλλοτε έν τη υποθέσει των αδαμάντων.

Και ποία είναι ή δίκη αυτή την όποιαν έκαμνέ πλακάκια ο κ. Μπένσης, καθά έγραψεν ή Παλιγγενεσία; Έκ μόν της άπαντήσεως του κ. Μπένση δέν εκαταλάδαμεν τίποτα, πλην τινων ευτυχών εκφράσεων ειρωνίας· ή δε Παλιγγενεσία ούτε επέμενεν ούτε άνεκάλεσεν, άλλά έλουράζεν.

Δέν είναι δυνατόν νά χυθή πλείότερον επί της υποθέσεως ταύτης φώς;

Μας είπον ότι τό διάταγμα δι' ού έσταυρώθη ο Ζηνόπουλος άναφέρει ως λόγον: «διά τας ρηπιόθεν εκδουλεύσεις του προς την πολιτείαν.» Εύρηγητήθη δηλαδή και ή πολιτεία από τόν Ζηνόπουλον ως ευεργετούνται αι ποδιαί των τροφών από τά άπρόσεκτα νήπια.

Φίλος εκ Κωνσταντινουπόλεως έπιστέλλει ημίν: «... Οί μόνοι εργαζόμενοι ένταύθα και οι εύρισκόμενοι εις άνένανθο κίνησιν είναι οι διπλωμάται. Πότε ένας ένας, πότε δύο δύο, τους βλέπεις· πότε πεζούς, πότε με τά άλογα και πότε έφ' άμάξης· πότε γελοϋν, πότε είναι σοβαροί, άλλοτε χαριέντες και άλλοτε σκυθρωποί. Ως επί τό πλείστον όμως

γελοϋν. Όταν γελά δέ ο διπλωμάτης, τότε σκέπτεται ή νά γελάσθαι τόν πλοσίον του ή νά πνίξθαι τόν μακράν του. Μα δέν χωρατεύουν οι διπλωμάται που εύρίσκονται τώρα 'στην Πόλι! Ποιή ή Πόλις δέν έτιμήθη με τόσον μεγάλα κεφάλια. Τά μεγάλα κεφάλια της έφυγαν και πρέπει τώρα νά άρκεσθί εις τά μεγάλα κεφάλια, άν και έγω θά έπροτιμων τά πρώτα από τά δεύτερα.

α' Επεθύμουν όμως και έν άλλο· ήθελα νά γνωρίζω όποιον έπιρροήν εξασκει τό κλίμα της Πόλεως επί του έγκεφάλου των διπλωματών. Γνωρίζεις ότι ή έπιρροή της άτμοσφαιρας (l' influence du milieu) εξασκει μεγίστην έπίδρασιν επί της έγκεφαλικής μας καταστάσεως. Πρό τινος καιρού καταγινομαι εις την λύσιν του σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος, άλλ' εις ούδέν είσέτι συμπέρασμα κατέληξα. Τουτό μόνο σοι γράφω ότι όλοι σχεδόν οι διπλωμάται μας άναπνέοντες την αύραν του Βισπόρου, τρώγοντες της φρούλης του Άρναούτκιού, πίνοντες ύδωρ της Τσαμλιδζας βροφώντες καπνόν της Γένιότζε, και, και, και... γίνονται φιλότουρκοι.»

Έάν οι ίπποι και οι ήμίνοι μας είχαν φωνήν, πριν κάμη ο κ. Τρικούπης επανάστασιν θά την εκάμουν αυτοί. Είναι φρικτή ή θέα της καταστάσεώς των. Όστις εισέρχεται εις τόν στρατώναν του πυροβολικού εξέρχεται άπλητισμένος δι' αυτό τό ρωμαϊκό. Τά άλογα είναι τόσφ στενά δεδεμένα, ώστε όχι μόνον δέν δύνανται νά άναπαύσασιν και νά άναπνεύσουν, άλλά κλωτσοκοπιούνται άλύπητα. Έκ της άλληλομαχίας αυτής εξέρχονται τραυματίαι τά περισσότερα. Ούδείς ύπάρχει εκεί όστις νά τά έμποδίσθαι νά πετσοκοπηθούν. Από καιρού εις καιρόν άκούεται άφ' ύψηλου φωνή σταυλοφύλακος: «Ε! δζαναμπέτ! Και όταν τό πράγμα παρακορώσθαι θά καταβή ο σταυλοφύλαξ και θ' άρχίσθαι νά κτυπή. Όλα είναι μουδιασμένα. Μερικά εξ αυτών πάσχοντα κολλητικην άσθένειαν άφίρονται μεταξύ των υγιών, ίσως χάριν έμβολιασμού. Καμία ιατρική έπιτήρησις. Ούδέποτε σχεδόν τά βγάδουν εις περίπατον. Πολλοί άπειροι άξιωματικοί τά σακατεύουν με τό αϊώνιόν των γκαλόπ. Θά καταντήσθαι ώστε και τώρα που έδαπανήσαμεν τόσα δι' άλογα, τό ίππικόν μας νά είναι εις την αυτήν κατάστασην εις ήν και πρό τριετίας, ότε δέν είχομεν ίππικόν.

Έκει όλος ο πέραν των Μουσών Ίλισός παρουσιάζει παχύτατα στρώματα πρασινάδας, όχι εκ φυτειών δυστυχώς, άλλ' εξ άποτροπαίων μισματικών έλών. Είναι λυπηρόν κάτωθεν των μαγικών εκείνων πλατανιδίων νά εκτείνη τό μίασμα τό μισρόν του σώμα. Είναι έγκληματικόν νά εξέρχεται τις εκεί διά νά άναπνεύσθαι όλίγον άέρα και έν τούτοις νά δηλητηριάζηται υπό άναθυμιάσεων. Έμάθομεν ότι τά τέλματα αυτά ήζαντο νά έπιδρώσιν έπιπλασίστατα. Οι πέρξ σκυόντες έπαθον και πάσχουσι φρικτούς πυρετούς.

Και δέν είναι μόνον τά λιμνάζοντα νερά. Όλιγον κατωτέρω προς τους παραπλησίους λόφους είναι τά παραπήματα των στρατώνων. Έκει στοιβάζονται έν έβραϊκή ρυπαρότητι πτώματα, ακαθαρσίαι και λόφοι εκ κοπρίας. Υπό την ζείνα του Έθνικου Όρφανοτροφείου των Κορασίων έσχηματίσθη Λυκαθητός από κόπρους. Δέν φροντίζομεν τούλάχιστον διά τας ύπάρξεις αυτάς;

Ας συνεννοηθούν επί τέλους Δημόσιον και Δημαρχία και

ας αναλάβθαι αυτή ή εκείνο την εκκαθάρισιν, διότι είναι ένπραπή ή παράτασις τοιαύτης άθλιότητος.

Πέρυσιν έλέγστο και έβδαιούτο υπό των Ιατρών ότι ή κατάσταση των όχετων της πόλεως είναι ίκανή νά γεννήσθαι έπιδημία. Το καλοκαίρι έφθασε. Τι μέτρα έλαβε τό Δημοτικόν Συμβούλιον και ο Δήμαρχος περί της δημοσίου υγιεινής; Α! Λεβίται και Σιβιτανίται τί καλά που μάς διορθώνετε;

Τέσσαρις φανοί ύπάρχουν κατά την Δενδροστοιχίαν του Βασιλικου Κήπου, την προς τό Καφεναίον Στάδιον. Νομίζετε ότι άνάπτουσαι τούλάχιστον οι τρεις; άπατάσθε. Οι δύο; Ούτε· ο εις; Μεγάλη Πλάνη. Κάνεις; Μάλιστα. Διατί λοιπόν εξώδυσαν και τους έτοποθέτησαν; Τώρα τό θέρος γίνεται εκει περίπατος· δέν βλέπομεν τόν λόγον της ζυελίας αυτής και έπειδή δέν πιστεύομεν ότι την γνωρίζει ο κ. Δήμαρχος ίδού ότι του την φωνάζομεν ίνα την έπανορθώσθαι.

Άλλα πάλιν αυτά τά των Ιερέων του Νεκροταφείου. Σύγκρουσις Μητροπολίτου και Δημάρχου. Ο Μητροπολίτης στέλλει ένα διάκονον τόν όποιον δέν θέλει ο Δήμαρχος, άλλά τόν όποιον θέλει ο Μητροπολίτης. Οι Ιερείς δέν γνωρίζουν τί νά κάμουν, νά τόν δεχθούν ή νά μη τόν δεχθούν. Ο Δήμαρχος τους διατάσσει: «Αν τόν δεχθήτε, σας παύω· ο Μητροπολίτης τους ειδοποιεί· αν δέν τόν δεχθήτε, σας κάμνω άργούς. Οι Ιερείς τόν έδέχθησαν· ο Δήμαρχος τους έπαυσεν· ο Μητροπολίτης τους λέγει: Βαστάτε!

Και άλλα πάλιν μεταξύ Δημάρχου και Παρέδρου· ο Δήμαρχος στέλλει άλλον διάκονον· ο Παρέδρος άλλον. Και οι δύο έχουν τά χαρτιά των· και κοντεύουν νά ζυλοκοπηθούν.

Θά έκπλαγώσιν οι άναγνώσται ημών βλέποντες σήμεραν μίαν στήλην του Μή Χάνεσσε πληρη του Αχιλλέως Παράσχου. Άλλ' ή έμπνευσις του Ματου του ήτο σεμνή και γενναία ποιήσις με την όποιαν δυστυχώς δέν μάς έχει πολυσυνειθίσει. Την φοράν αυτήν ήρμήνευσε τόν έθνικόν πόνον ως άληθής ποιητής και όχι ως άτάσθαλος θαμών του καφεναίου Γιαννοπούλου. Ησοθήνημεν άληθώς παρηγορίαν ότι έν ήμέραις τόσον πονηραίς ο κ. Παράσχος άντιπροσώπευσε μετά τόσης αξιοπρεπείας την έλληνικην ποιήσιν. Τφ συγχαίρομεν.

Οι άναγνώσται ημών πιστεύομεν θά εκτιμήσωσι πολύ τάς έπ' ευκαιρία των γάμων του αυτοκρατορικού πρίγκιπος της Αυστρίας δύο έπιστολάς, άς θά ακολουθήσωσιν άλλαι, του εύφρεστάτου εκ Τεργέστης άνταποκριτου ημών κ. Doek. Τοιαύτας έπιστολάς τόσον άνθηράς τό ύφος και τόσον πνευματώδεις σπανίως δημοσιεύει και αυτό τό Φιγαρώ.

Έν Μεδιολάνοις τελείται προσεχώς μεγάλη Ιταλική εκ-

θεσις. Ειδικός ανταποκριτής του **Μη Χάνεσαι** ο περι-
σπούδαστος νέος κύριος **Αγγελόλαος Γιαννόπουλος**
Ήπειρώτης ανέλαβε την περιγραφήν της Έκθεσεως δια
σειράς επιστολών. Ο κ. Γιαννόπουλος είναι γνωστότατος
εἰς τοὺς ἀναγνώστῃς ἡμῶν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον **Ήπειρώτης**.

Πολλοὶ οἱ ζητούντες καὶ ἄλλας **Συνέψεις** παράφρονοι
τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱατροῦ κ. **Ι. Ζήφου**. Ἡ πρώτη
ἐπιφυλλίς του ἤρθε τόσον ὥστε ὅλοι μυρίζονται **ἄλλη**
μιά. Καὶ ἔχουν δίκαιον. Ὁ κ. Ζήφος εἶνε ἐκ τῶν χαριε-
στέρων ἐπιστημόνων τοῦ Βυζαντίου, ἔχων τὴν χιακὴν ἐ-
κείνην φλέβα τῆς εὐθυμίας ἐν τε τοῖς γραφομένοις καὶ τοῖς
λεγομένοις. Ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶναι δημοτικώτατος
καὶ ὡς ἱατρός καὶ ὡς διαλεκτικός. Εἶναι δ' ἐκ τῶν πρώ-
των σχεδὸν οἵτινες παρὰ τὰ σόλοικα νενομισμένα διέδω-
κεν ἐπιστημονικὰς ἀληθείας, ἀδιαφορῶν ἂν ἀντιστρατεύων-
ται πρὸς καθοστηκίαις θεολογικαῖς μωρίας. Λίαν προσεχῶς
ἐλπίζομεν νὰ ἔχωμεν ὕλην του.

Ἀλήθεια! Ἐκαρδισθῆτε χωρὶς νὰ σᾶς ποῦμε λέξι. Ὁ
ὑποψήφιος καθηγητῆρας Δημάρας ἐν τῇ τελευταίᾳ πρὸς τὴν
Κλειῶ ἐπιστολῇ του γράφει—σᾶς ὀρκίζομεθα εἰς ὃ, τι ἔχο-
μεν ἱερὸν—αὐτὸ δὲ κ. Παπαμιχαλόπουλος μεθ' ἑλάς τὰς περὶ
τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος φροντίδας ὑπ' ὧν περισπᾶται
οὐχ' ἤσσαν λαμβάνει καιρὸν νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τοῦ Πα-
ναπιστημίου. Ἡ Κύριε Κοιμουνδοῦρε δὲν τὸν θέτει ὑπὸ κρά-
τησιν τὸν συνυπουργόν σου;

Ὁ Πίπης ὁ Λάμπρος ἐπιβουλεύεται τὸν Κολόμβον τοῦ
Φωτίου ἱεροπουδαστῆν Ῥόκον. Ἀλλ' ὁ κ. Ῥόκος εἶναι
βράχος ἐν ᾧ ὁ Πίπης εἶναι κύμα καὶ ἄς εἶναι βέβαιον τὸ
κύμα ὅτι δὲν θὰ φάγῃ τὸν βράχον, ἀλλ' αὐτὸς ἐκείνο.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν
Ἑσωτερικῶν περιέπεσαν ἐσχάτως εἰς δεινὴν ἀντιζηλίαν περὶ
τοῦ ἐξῆς ζητήματος. Τίς ἐκ τῶν δύο ἀδαμάντων ὁ Παπα-
μιχαλόπουλος ἢ ὁ Σωτηρόπουλος ἀνεκάλυψε πρῶτος τὰ τῶν
ταμειακῶν καταχρήσεων καὶ τῆς παραχαράξεως τοῦ γραμ-
ματοσήμου. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ὁ στέφανος τῆς δόξης
σμεταλαντεύθη μεταξὺ τῶν δύο Πούλων, ἀλλὰ χθὲς τὸ
ἐσπέρας τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα διέλυσε δι' ἐνὸς ἀφορισμοῦ τὴν
ἐριν ταύτην τὴν ἐκ φιλοτιμίας, ἀποφανθὲν ὅτι ὁ στέφανος
ἀνῆκε εἰς τὸν κ. Σωτηρόπουλον.

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλη ἡ εἰς ἰσόβια δεσμὰ καταδίκη τοῦ
ἀδελφοῦ τῆς Βασιλέως ἡμῶν Ὀλγας δουκὸς Κωνσταντι-
νου ἕνεκα τῶν μηδενιστικῶν αὐτοῦ φρονημάτων. Ἡ μεγάλη
Ῥωσσία βεβαίως θὰ συμπάθῃ τὸ εὐγενὲς τοῦτο τέκνον
της, ἀλλὰ καὶ οἱ πανταχοῦ τῆς γῆς κοσμοπολίται σ' εὐ-
χονται, δούξ μηδενιστᾶ, γλυκεῖαν τὴν ἐπαρὴν τῶν δεσμῶν
σου.

La capitale a eu l'honneur **Vendredi dernier** d'ac-
cueillir notre excellent ami **M. André Coumanoudés** personnage
très remarquable et bien connu à Athènes.

ΟΛΑ ΚΑΛΑ.

Εἶναι καλὸς κ' ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐπιστρατεία,
Καλὰ τὰ ὑποβρύχια, καλὴ κ' ἡ **Μπουμπουλῖνα**,
Καλὸ 'ναὶ καὶ τὸ Φίληρο, καλὴ κ' ἡ Θεσσαλία,
Καλὴ 'ναὶ καὶ ἡ Λάρισα, καλὴ καὶ ἡ Ἀθήνα.
Εἶναι καλὸς ὁ πόλεμος, καλὴ καὶ ἡ εἰρήνη,
Μ' ἴρῃσαι καὶ ὁ σίφουνας, μ' ἄρῃσαι κ' ἡ γαλήνη.

Καλὸ 'ναὶ ἔτσι χάρισμα καὶ μὴ γωνιά νὰ πάρῃς,
'Αλλὰ καλὸ καὶ κάποτε νὰ κάνῃς πῶς δὲν θέλεις,
Καλὸ καὶ νὰ τὴ δέχῃσαι κρυφὰ σὰν κατεργάρης,
'Αλλὰ καλὸ καὶ ἄρματα παντοῦ νὰ παραγγέλλῃς.
Καλὸ νὰ ἦσαι ἄγριος, καλὸ καὶ μαλακός,
Καλὸ καὶ φιλοπόλεμος καὶ φιλειρηνικός.

Καλὸς καὶ ὁ Πρωθυπουργός, κ' ὁ Μπούμπουλης ἐπίσης,
Καλὸς καὶ ὁ Χαρίλαος μὲ τῆς χρυσαῖς ἐλπίδες,
'Αλλὰ καλὸς κ' ὁ Θεοδωρῆς, καλαὶ κ' αἱ συζητήσεις,
Καλὰ καὶ τὰ τρεχάματα καὶ ἡ ἐφημερίδες.
Καλοὶ καὶ οἱ ἐπίκουροι μὲ τὰ μακρὰ σπαθιά των,
Καλοὶ καὶ οἱ Μπενὶ Ζούγ-Ζούγ μὲ τὰ πεδῆματά των.

Καλὰ 'ναὶ καὶ τὰ ψέμματα, καλὴ καὶ ἡ ἀλήθεια,
Καλὸς κ' ὁ Σωτηρόπουλος καὶ ἡ Οἰκονομία,
Καλοὶ καὶ οἱ ἐκκάτσωτοι ποῦ κλέβουνε ὀρνίθια,
Μὰ κ' ὁ Βελέντζας πρὸ καλὸς κ' ἡ ἄλλη συντροφία.
Καλὴ κ' ἡ Καστανιώτισσα καὶ ὁ Αὐγερνός,
Καλὸ νὰ ῥίχνῃ κάποτε βρονταῖς ὁ οὐρανός.

Καλὸ 'ναὶ καὶ νὰ δέρνῃσαι, καλὸ 'ναὶ καὶ νὰ δέρνῃς,
Καλὸ νὰ ἦσ' ὁμογενής, μὰ καὶ φτωχὸς κομμάτι,
Καλὸ νὰ δίνῃς ποῦ καὶ ποῦ, μὰ πρὸ καλὸ νὰ πέρνῃς,
Καλὸ νὰ πᾶς καὶ μὴ φορὰ 'στοῦ Κόκλα τὸ παλάτι.
Καλὸ νὰ ἦσαι αὐλικὸς ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος,
Καὶ ἀπὸ τ' ἄλλο **Ροσαφῶρ**, **Δαντῶν** ἢ **Ροδεσπιέρος**.

Καλὸ νὰ ἦσαι Ἰταλός, καλὸ 'ναὶ καὶ Φραντζέζος,
Καλὸ καὶ Ἀμερικανός, ἀλλὰ καλὸ καὶ Ῥώσσος,
Καλὸ καὶ Ἀγγλος, Σουηδός, καλὸ 'ναὶ καὶ Κινέζος,
Καλὸ καὶ Τοῦρκος, Ἀλβανός, Σέρβος, Ῥωμοῦνος, **Πρωσσος**,
Καλὸς καὶ τούτου τοῦ λαοῦ κ' ἐκείνου ὁ θεός,
Μ' ἀπ' ὅλα πρὸ καλλίτερον νὰ γεννηθῇς **Ῥωμηός**.

Souris

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΑΙΟΝ ΤΟΥ 1884.

Ὡ **Μάτε**, κἂν εἰς αὐτὸν ἐπίστευα τὸν χρόνον,
Πῶς δὲν θὰ ἔλθῃς καθὼς πρὶν μ' ἀνθέων πανοπλίαν,
Μὲ μύρτον εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ κώμους ἀηδόνων.
Στρατοπεδάρχην ἤλιψα νὰ σ' ἴδω νεανίαν,
'Αντὶ ἀνθέων φέροντα τῆς Λαύρας τὴν σημαίαν
Μὲ τοῦ **Μιαούλη** ψάλλοντα τὸ πυροδόλον πάλιν,
Μ' ἄρώματα πυρίτιδος, μὲ ῥοδοδάφνην νέαν,
Κ' ἵππεύοντα τὸν κεραυτὸν καὶ τὴν ἀνεμοζάλην!
'Επίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν, ὅτι ζῆ ὁ νέος Ἀνταλκίδας . . .

'Επίστευα συνέντευξιν πῶς ἔχομεν ἄγιαν
Εἰς τῆς Ἡπείρου τὰ βουνά, τὸν δρόμον τῆς Λαρίσσης·
'Επίστευα πολεμιστῆς εἰς μάχης τρικυμίαν,
Εἰς ἄλλους κήπους, ἄλλην γῆν, φαιδρῶς νὰ χαιρετήσης...
'Επίστευα, καθὼς ὁ παῖς εἰς ὄνειρα πιστεύει,
'Ὅτι θὰ θραύσωμεν κ' ἡμεῖς τὰ γηραιὰ δεσμὰ μας,
Πῶς δὲν θὰ ἦναι ἡ Ἑλλάς καὶ τῶν Ῥωμοῦνων χλεύη;
Καὶ ὅτι πέλαγος καὶ γῆ θάκούσουσιν τὸ γομόμα μας.
'Επίστευα εἰς τὸν λαὸν κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῆ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

'Επίστευα πῶς σύσσωμον θὰ ἐγερθῆ τὸ γένος
Τοῦ Ἀνταλκίδα τὴν αἰσχρὰν συνθήκην νὰ ξεσχίση.
'Επίστευα, ὅτι λαός, τοσοῦτον ὕβρισμένος,
Θὰ ἐπροτίμα θάνατον ἀντὶ νὰ κοκκινήσῃ . . .
'Επίστευα πῶς ἡ Ἑλλάς ἠδύνατο κ' ἐκείνην
Νὰ ὀσφρανθῆ πυρίτιδα κἂν ὡς ὁ Σέρβος... πλάνη!
'Εν μόνον εἶναι ἀληθὲς τοῦ ἔθνους ἡ αἰσχύνη!
Εἶναι γραμμένον ἡ Ἑλλάς ὡς σκώληξ νάποθάνη·
'Επίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῆ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

Φέρε μας ἄνθη, τῆς σκηπῆς νὰ στέψωμεν ἑταίρας·
'Αρώματα νὰλείψωμεν τὴν κόμην ὡς παρθένου.
Δός μας σκιάδας, **Μάτε** καὶ δροσεράς ἡμέρας.
Εἰς ἄλλην ἄς βλαστάνῃ γῆν ἡ δάφνη ἀνθισμένη.
Εἶναι τραχὺς καὶ δύσβατος ὁ δρόμος τῆς Ἡπείρου,

Κ' εἶναι μακρὰν ἡ Λάρισα· ἐρρέτωσαν οἱ μόχθοι·
Εἶναι πολὺ ἐγγύτερον τὸ κύμα τοῦ Φαλήρου,
Εἰ' ἔχει θιάσους Γαλλικοὺς ἢ δροσερά του ὄχθη.
'Επίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῆ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

'Επίστευα, πλὴν δότε μου δλίγον, φίλοι, οἶνον·
Πολὺν, πολὺν... τῆς μνήμης μου νὰ πνίξω τὴν αἰσχύνην·
'Ερρέτωσαν οἱ πόλεμοι κ' αἱ τύχαι τῶν Ἑλλήνων,
Εἶμαι φιλόανθρωπος κ' ἐγώ· λατρεύω τὴν Εἰρήνην.
Οἶνον καὶ πάλιν, μέχρις οὔ νὰ τελευτήσω· οἶνον
'Εως νὰ παύσω ὄνειρα νὰ βλέπω κ' ἕως ὅτου
Νὰ λησμονήσω καὶ αὐτὸν τὸν Ἀνταλκίδα πίνων,
Καὶ ἂν προκύπτουσιν ἰδῶ τὴν ὄψιν τοῦ προδότου...
'Επίστευα εἰς ὄνειρα κ' εἰς ἐθνικὰς ἐλπίδας·
Φεῦ· ἐλησμόνουν ὅτι ζῆ ὁ νέος Ἀνταλκίδας.

A. Παράσχος.

Ἡ δημοσίευσίς τοῦ περὶ ἀντιπολιτεύσεως ἀρθροῦ τοῦ συ-
νεργάτου μας **Δός του**, ἀντιστρατευομένου πρὸς τὰς ἰδέας
τῆς Διευθύνσεως, οὐδένα πρέπει νὰ ἐκπλήξῃ, διότι ἐν ταῖς
στήλαις τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν παραδεχόμεθα πλήρη ἐλευθε-
ρίαν συζητήσεως. Τὸ φρόνημα ἡμῶν περὶ ὅλων τῶν ζητη-
μάτων, γενικῶν τε καὶ ἰδικῶν, τῶν ὁποίων ἄπτεται ὁ
ἡμέτερος συναδελφός, κολακευόμεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἶ-
ναι γνωστὸν τοῖς ἡμέτεροις ἀναγνώστῃς.

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» EN BIENNH

ΓΑΜΟΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΠΡΙΓΚΗΝΟΣ

Βιέννη, 26 Ἀπριλίου.

Οὐδὲν συμβεβηκὸς δύναται νὰ προκαλέσῃ, καὶ ἀπὸ τῶν
περάτων τῆς γῆς, περισσότερον κόσμον, ἢ ἔσον ὁ θάνατος,
οἱ γάμοι καὶ αἱ βαπτίσεις τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ τῶν βα-
σιλέων! Εἰς τὸν θάνατον τοῦ τσαροῦ διεκρίνοντο καὶ Κινέ-
ζοι νεκροπομποὶ, εἰς τὴν βάπτισιν τοῦ Κωνσταντίνου μας
ἠδύνατό τις ν' ἀριθμήσῃ ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, τοὺς δὲ
γάμους τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος τῆς Αὐστρίας πλέον
τοῦ ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων προετοιμάζονται νὰ πανηγυρί-
σωσιν ἐν μόνῃ τῇ Βιέννῃ!

Μεταξύ των περιέργων ήμην και εγώ μετά χιλίων ακόμη Τεργεσταίων συνταξιδιωτών μου. Τὴν ἐξοδὸν πρωΐαν ὡραν τῆς 25 Ἀπριλίου ἡ ἀμαξοστοιχία ἐξέπεμπε τὸν δξὺν αὐτῆς συριγμόν, καὶ ἤρχισε κινουμένη βραδέως, σφύρουσα ὀπισθὲν τῆς τεσσαράκοντα βαγόνια πεπληρωμένα ἀνθρώπων, πραγμάτων καὶ γυναικῶν. Μία μεταξὺ τούτων ἦτο ἀληθῆς καλλονή: εἰς τὸ πρόσωπόν τῆς ἠδυνάμεθα νὰ καυχήθωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι φέρομεν τὴν βασιλισσάν μας εἰς Βιέννην! Κρίμα μόνον ὅτι δὲν συνέπεσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ βαγόνιόν μου ὅπως καταστήσῃ καὶ ἐμὲ ὀλίγον βασιλέα τῆς!

Τὸ ἀπὸ Τεργεστῆς εἰς Βιέννην ταξιδίον διαρκεῖ δέκα καὶ ἕξ ὥρας διὰ τοῦ κατ' εὐθείαν σιδηροδρόμου, καὶ εἰκοσι τεσσαρὰς διὰ τοῦ τῶν προσεγγίσεων. Ἡμεῖς ὑπῆρξαμεν ταξιδιωτὰι τοῦ δευτέρου. Αἱ προσεγγίσεις αὐτὰι δὲν ἀπέχον ἀλλήλων πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας ἢ καὶ τοῦ τετάρτου, ὅλαι ὅμως ἴσταν μακρότεροι τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου, ὅστις δὲν εἶναι μακρότερος τοῦ διευθυντοῦ του!

Ὁ γδοήκοντα τοιαύτας προσεγγίσεις ἐκάζομεν! Καὶ τώρα τί πρῶτον, τί δ' ὕστατον ν' ἀναπολήσω ἐξ ὧν κατὰ τὸ ταξιδίον μου ἐκείνο εἶδον; τοὺς καταρῶνας λευκῶνας ἢ τὰς ἀπεραντοὺς πεδιάδας; τὰ πυκνότατα δάση ἢ τὰς οὐρανοῦσι τῶν ὄρεων κορυφάς; τὰ ζωγραφικώτατα χωρία ἢ τὰς μαγικὰς κωμοπόλεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἀπαστράπτει ἐν τῷ μέσῳ τῆς θείας ἐκείνης καὶ καταστολίστου φύσεως; Τὰς παχυτάτας γαίας ἢ τοὺς γαλουχοῦντας αὐτὰς ποταμούς; Τὸν ἀπανταχοῦ ἀροτριῶντα βουὸν ἢ τὸν καλλιεργοῦντα γεωργόν;

Τί δὲ πρῶτον τί δ' ὕστατον ν' ἀναπολήσω κατὰ τὴν πορείαν τοῦ σιδηροῦ ἡμῶν ἀτμοδρόμωνος; Τὴν διάβασιν διπλῶν γεφυρῶν, ἢ τὴν διάτρησιν τῶν ὄρεων; Τὴν ὑπέρβασιν τῶν ποταμῶν ἢ τὴν διάσχισιν τῶν δασῶν καὶ τῶν κοιλάδων; Καὶ τώρα μὲν ἡ ἀμαξοστοιχία ἡμῶν ἐταχυπόρει ἀνὰ τὰς εὐθείας καὶ καταπρασίνους πεδιάδας, ὡς πυρόσκαφον ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσῳ· τώρα εἰσῆρχετο εἰς μέγα ὑπὸ τὸ βουνὸν χάσμα ὡς ὑπερμεγέθης βόας εἰς τὴν κοιτὴν τοῦ ἄλλοτε ἐσύρετο ὡς κροταλίας ἐντὸς πυκνοτάτου δάσους, καὶ ἄλλοτε ὡς σχοινοβάτης ἐχώρευεν ἐπὶ μακροτάτων γεφυρῶν, κάτωθι τῶν ὁποίων ἐκρέμαντο βάραθρα καὶ φάραγες ἀβυσσαλοὶ!

Ἐν τούτοις τὸ μεγαθέριον ἐκείνο, μακρὰν τοῦ νὰ ἐμποῖ τὸν φύδον, ἐπροκάλει κατὰ τὴν διάβασιν τοῦ βαθύτατον σεβασμὸν, ὡσεὶ διεβαινεν ὁ μέγιστος τῆς ἀνθρωπότητος εὐεργέτης! Καὶ ἀληθῶς, οὔτε εἰς τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τὸν Σωκράτην, οὔτε εἰς τὸν Καίσαρα καὶ τὸν Σακεπῆρον, οὔτε εἰς τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Ναπολέοντα, οὔτε εἰς πάντας ὁμοῦ ἢ ἀνθρωπότης ὀφείλει τοιαύτας χάριτας ὅσας εἰς τὸν ἄμῶν! Καὶ εὐρίσκω τοῦτο πολλὰ φυσικόν, σκεπτόμενος ὅτι διὰ αὐτὰ τὰ ἄτομα ὅσον προνομιοῦχα καὶ ἀν ἐγεννήθησαν, ὅσον πεπιεσμένον καὶ ἀν περιέκλειον ἐν ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀτμῶν, μίαν ἡμέραν ἐπρεπε νὰ ἐξατμισθῶσιν· ἀλλ' ὁ ἀτμὸς αὐτῶν, ἡ καπνοδόχος αὐτῆς πηγῆ, εἶναι αἰώνιος, εἶναι ἀνεξάντλητος! ὁ ἀτμὸς εἶναι ὁ θεὸς τῆς ἀνθρωπότητος! Καὶ ὅταν λέγωμεν: πιστεύω εἰς τὸ θεόν, εἶναι τὸ ἴδιον ὡσεὶ ἐλέγομεν: πιστεύω εἰς τὸν ἄμῶν. Εὐτυχεῖς οἱ λαοὶ ἐκείνοι, οἵτινες ἤγειραν περισσοτέρους ναοὺς, τουτέστιν σταθμοὺς, εἰς τὸν παντοκράτορα αὐτῶν... Αἱ, ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ Ἑλλήνες διατελοῦμεν ἐτι ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀγνοοῦμεν τὸν ἀληθινὸν θεόν...

Εἰς Βιέννην ἐφθάσαμεν τὴν πρωΐαν τῆς ἐπομένης· μακρόθεν ἐτι καὶ εἰς ἀπόστασιν δέκα λεπτῶν διεκρίναμεν, ὡς πτηνὰ ἀνιπτάμενα ποικιλόχροα, ἀπείρους σημαίας τοῦ Αὐ-

στριακοῦ καὶ τοῦ Βελγικοῦ βασιλείου. Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ἦν προξενεῖ ἡ Βιέννη εἰς τὸν εἰσερχόμενον εἰς τὰ προάστια αὐτῆς, ὅσον ἀγροικογιάννης καὶ ἀν εἶναι, δὲν τὸν ἐκπλήσσει, ἀν μάλιστα ὁ ἀγροικογιάννης αὐτὸς ἐπισκέφθη πρότερον καὶ τὰς ἰδικὰς μας Ἀθήνας. Ἀλλὰ καθὼς ὁ ταξιδιωτῆς προχωρεῖ, καὶ παρέρχεται τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο ἀντικείμενα ἐν οἷς ἡ τέχνη καὶ ἡ ἐπιστήμη ἔστησαν τὸν θρόνον των, ἡ ἐντύπωσις αὐτοῦ ἀναπτύσσεται, λαμβάνει μείζονας διαστάσεις, διανέμεται μεταξὺ ὄλων αὐτοῦ τῶν αἰσθήσεων, μέχρις ὅτου εἰσερχόμενος εἰς τὴν κυρίως πόλιν, τὴν περικυκλωμένην διὰ τῆς Ring-strasse τῆς δακτυλιωτῆς λεγομένης ὁδοῦ, ἐκπέμπει ἐν ἐπιφωνηματικόν: Ἄ! ἐξερχόμενον οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ στόματος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ!

Ἡ πόλις τῆς Βιέννης περιβάλλεται διὰ τῆς δακτυλιωτῆς ὁδοῦ, — ἀντικαταστήσας τὰ πρότερον τείχη — ἥτις ὀνόματι μὲν σημαίνει δακτύλιον, πράγματι ὅμως σχηματίζει πεντάγωνον. Ὁ δακτύλιος αὐτὸς ἔχει περιφέρειαν δύο ὄρων, καὶ ἐννέα ὀνομασίας εἰλημμένες ἐκ τῶν ἐννέα σημαντικώτερον ἀντικειμένων τῆς ὁδοῦ. Οὗτω, ἐκ τοῦ ὀνόματος τῶν ἀνακτόρων ἡ ὁδὸς καλεῖται Bourg-ring, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ μελοδράματος ὀνομάζεται Opern-ring καὶ καθ' ἑξῆς.

Ἡ πόλις τῆς Βιέννης μετὰ τῶν προαστείων διαιρεῖται εἰς δέκα παραρτήματα, ἕκαστον τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ἕνα δῆμον, καὶ τὰ δέκα δ' ὁμοῦ ἀντιπροσωπεύονται ὑπὸ ἰσᾶριθμῶν Δημάρχων. Ἄλλ' ἡ δεκάς αὕτη ἀποτελεῖ ἐνιαίον τι ἄρμονικόν καὶ ἀνάλογον, ἀφοῦ ἡ πόλις εἶναι ἀναλόγως παντοῦ ἡ αὕτη. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἐν τῇ δεκάδι ταῦτη οὐδὲ ἕχνος Σούτσου ἢ Κυριακοῦ, διότι τὸ ἕρον τῆς Βιέννης εἶναι κροστᾶλλιον, σκόνη δὲν τολμᾷ ν' ἀναφανῆ οὐδρομοῦ, αἱ δὲ ὁδοὶ τῆς ἀπαστράπτουσιν ἐκ τῆς καθαριότητος.

Ἡ ὁδὸς δακτυλίου ἐν Βιέννῃ ἀπολήγει εἰς ὁδὸν ἄλλην ἀποτελοῦσαν τὰ ἄκρα τῆς μεγαλοπόλεως καὶ φέρουσαν εἰς ἀπεραντὸν δάσος, τὸ καλούμενον Πράτερ, ἐν ᾧ δενδροστοιχίαι εἰς ἄρατον μῆκος, ἀνθῶνες, γέρουραι, πτηνὰ καλλικέλαθα, λίμναι, ξενοδογεῖα, οἰκήματα ἀπεικονίζουσι παραδεισοῦ τοῦ ἐξοχικοῦ κόσμου. Εἰς τὸν παράδεισον αὐτὸν προκειμένου νὰ εἰσέλθωσιν οἱ αὐτοκράτορες τῆς Αὐστρίας καὶ οἱ βασιλεῖς τοῦ Βελγίου μετὰ τῶν διαδόχων αὐτῶν μελλόνουμρων καὶ τῆς αὐλῆς, συνῆλθον περὶ τὰς 800 χιλιάδας ἀνθρώπων ὅπως ἴδωσι τὴν βασιλικὴν ταύτην πομπήν.

Ἡ ὁδὸς τοῦ δακτυλίου περιβάλλεται διὰ κολοσσαίων τὸ μέγεθος καὶ καλλιτεχνιμάτων τὴν ἀρχιτεκτονικὴν κτιρίων. Ἡ κλασσικὸν τῶν κτιρίων αὐτῶν παρίστανε καὶ ἐν φρούριον, ἐπὶ τῶν τειχῶν τοῦ ὁποίου ἐκυμάτιζον ἐκ χρυσοῦ καὶ μετατάξας κεντημέναι αἱ σημαίαι τῶν συζευγνυμένων ἐπικρατειῶν. Ἄπαντα τὰ μέγαλα ταῦτα εἶχον λάθει ἄλλοιαν ὄψιν ὡς ἐκ τῶν ἐκτεθειμένων ἐξω τῶν παραθύρων καὶ τῶν ἐξωστῶν ταπήτων καὶ ἄλλων ὑφασμάτων, τῶν ποικιλοχρῶν ἀνθῶν, ἅτινα μετέβαλλον αὐτὰ εἰς κρεμαστοὺς κήπους, τῶν διαφόρων τῆς προπερασκευαζομένης φωταψίας συμπλεγμάτων καὶ τῶν οὐρανοβλέπτων γυναικῶν αἰτινες ὡς ὄγγυλοι ἐκρέμαντο εἰς τοὺς παραδεισοὺς ἐκείνους ἐξώστας! Εἰς τῶν ἐξωστῶν τούτων εἶχε μεταβληθῆ εἰς παραπέτασμα ἐκ καμελιῶν, ἐξω τοῦ ὁποίου ὡς πτηνὰ προέκυπτον αἱ κεφαλαὶ μυροβλήτων παρθένων! ἕτερος εἶχε λάθει τὴν μορφήν κανίστρου κρεμαμένου ἀπὸ τῆς ζώνης τῆς οἰκίας, ὡς ἀνθοπώλιδος! Ἄλλος ἐξώστας εἶχε μεταμορφωθῆ εἰς ῥιπίδιον ἐκ πολυτίμων καὶ αὐτὸ ἀνθῶν. Ἀλλὰ τὸ ῥιπίδιον τοῦτο μοὶ ἐφάνη ὀλίγον τερατώδες, καὶ ἰκόντα ἄκόντα μὲ

ἔφερον εἰς τὰς γυναῖκας τῶν γιγάντων καὶ τῶν κυκλώπων, εἰάν καὶ αὐταὶ ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην ῥιπίδιων! Πολλοὶ ἐξώστας ἐκαλύπτοντο ὑπὸ τεχνητῶν ῥοδωνίων, καὶ ἄλλοι ἐκοσμοῦντο μὲ τὰ ὀνόματα τῶν μελλόνουμρων βασιλέων κροτούμενα ἀπὸ τῶν χυλιῶν τῶν ἀνθῶν!! Ἐν ὀλόκληρον πάτωμα τοῦ Grand-Hotel ποριζωνόυετο ἐξ ἀπλουστάτων χόρτων τοῦ ἀγροῦ· ἡ ἀντίθεσις αὕτη τῆς ἀπλῆς πρασινάδας πρὸς τοὺς τεχνητοὺς καὶ πλουσίους ἀνθῶνας μοὶ ἐκίνησε πολλὴν τὴν περιέργειαν· ἀργότερον ἐμάνθανον ὅτι ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλίας μετ' ὄλων τῶν ἰδιοτρόπων αὐτοῦ ἀκολούθων, εἶχε κατασκηνώσει ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐκείνῳ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν δακτυλίου εἶχον ἐγεσθῆ ἀψίδες πολλαὶ καὶ ἤφα κατώθι τῶν ὁποίων ἐμελλόν νὰ διέλθωσιν οἱ ἀναμενόμενοι βασιλεῖς, ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὸ ἐξοχικόν Prater. Περὶ τὴν ἕκτην ὡραν ἡ προσδοκία κατέστη ἀνυπόμονος, καὶ εἰς τὸ Sie Kommen! ἔρχονται! ἔρχονται! πάντες ἐστράφησαν πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀνακτόρων ὅθεν ἐφαίνετο ἡ πρώτη αὐτοκρατορικὴ ἀμαξία. Ταύτην ἠνίοχου ἐνόθηθαλος στρατηγός, ἀπωλέσας τὸν ὀφθαλμὸν του ἐν τῇ μάχῃ! Εἰς τὴν θέαν τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ, πρὸ τοῦ ὁποίου μηχανικῶς ἀπεκαλύφθη, ἀνεμνήσθη τῶν ἰδικῶν μας στρατηγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν ἀδύκων, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδένα ἐνθυμοῦμαι τοιαύτης φύσεως μονόφθαλμον, μόνον ὀλίγους μάλιστα ἐνθυμοῦμαι! — Μετὰ τὴν πρώτην αὐτὴν ἀμαξίαν καὶ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἤρχετο ἡ φέρουσα τοὺς δύο βασιλεῖς, τούτους ἠκολούθουν οἱ μελλόνουμοι, καὶ τούτους πάλιν αἱ δύο βασιλισσῆς. Μετ' αὐτὰς ἤρχετο ἡ αὐλὴ φερόμενη ἐπὶ ἐξήκοντα αὐτοκρατορικῶν ἀμαξῶν!!

Ὁ λαὸς εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῆς βασιλικῆς ἀκολουθίας ἐξητωκραύγασεν ἐνθουσιωδῶς· αὕτη δὲ διὰ μέσου ὄλου τοῦ πλήθους εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πράτερ, ὅπου μετ' ὀλίγον ἐγένετο ἄφαντος· πλανηθεῖσα εἰς τὸ κατὰσκιον δάσος. Μετὰ δύο ὥρας σειρά ἀρμάτων χρυσοτεκτων ἐφάνη ἐρχομένη μακρόθεν ὑπὸ τὸ ἐρυθρόλευκον φῶς ἀοράτου κατὰ μῆκος σειρᾶς φανῶν κρεμαμένων ἐπὶ τῶν κλάδων τῆς μακρᾶς δενδροστοιχίας. Οἱ βασιλεῖς ἐπανήρχοντο εἰς τὰ ἀνάκτορα!..

Βιέννη, 20 Ἀπριλίου

Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι, ὅτε ἐπεχειροῦν νὰ δώσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Μὴ Χάνεσαι μικρὰν ἰδέαν τῶν γάμων τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας καὶ τῶν συμπαραμαρτουσῶν αὐτοῖς ἑορτῶν, δὲν ἐφανταζόμην ποτὲ, ὅτι τὸ μεγαλεῖον τῶν ἑορτῶν αὐτῶν ἤθελε καταστήσῃ τοσοῦτον ἀσθενῆ τὴν περιγραφικὴν μου ἐπιχειρήσιν, ὥστε ἡ πτωχὴ γραφίς μου θὰ ἐδραπέτευεν ἀν σιδηρᾶ τριᾶς δακτύλων δὲν τὴν ἐκράτει σφιγκτὰ καὶ δὲν τὴν ἠνάγκαζε νὰ χαράξῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἔστω καὶ ἀραβουργήματα! Μ' ὄλην δὲ τὴν ἐλληνικὴν αὐτῆς ἐθνικότητα θὰ προτιμῆσῃ τὴν φορὰν ταύτην νὰ συντριβῇ περιγράφουσα ἢ νὰ δραπέτευσῃ καταλείπουσα ῥίψασπις τοὺς ἀναγνώστας εἰς τὴν ἀγωνιώδη προσδοκίαν τῆς περιγραφῆς.

Ἡ πριγκιπέσσα Στεφανία μετὰ τὴν εἰς Βιέννην ἀφίξιν αὐτῆς καὶ τῶν γονέων τῆς καὶ τὴν ἐγκάρδιον δεξιῶσιν τῆς ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ μελλογαμβροῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας, κατέλυσε εἰς τὸ Θερεσιανὸν ἀνάκτορον. — Τὴν ἐπομένην περὶ τὴν πρώτην ὡραν μ. μ. ὁ μελλόνουμος ἐμελλεν ἐν τῇ μεγίστῃ πομπῇ ἐξ ὧν εἶδὲ ποτὲ θνητῶ, ὀφθαλ-

μὸς, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν καὶ νὰ διευθυνθῇ ἡ βασιλικὴ περιστερὰ εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀετιδέως! Αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ νύμφη ἦσαν ἐστρωμέναι ἐξ ἀνθῶν καὶ ἐστολισμέναι διὰ σημαίων τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Αὐστρίας, τῶν ὁποίων τὰ ἄκρα ἐθώπευον τοῦ διαβάτας ἐν ᾧ τὰ ἄλλα ἄκρα ἀνηρτῶντο ἀπὸ τῆς κορυφῆς τηλεγραφικῶν στύλων! Εἰς πολλὰ μέρη τῶν ὁδῶν εἶχον ἐγεσθῆ ἀψίδες, σειραὶ μαρμαρίνων κίωνων, ἡρῶα καὶ θόλοι τεχνητοὶ ἐκ βελούδου ἐρυθροῦ ἐφ' ὧν ἐλαμπον χρυσᾶ τῆς Αὐτοκρατορίας τὰ στέμματα. Ἐπὶ τῶν πλείστων καὶ πλατυτάτων σημείων ὅθεν ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ Στεφανία εἶχον ἐγεσθῆ βήματα· μία μόνη θέσις ἐπὶ τῶν ὁψωμάτων αὐτῶν ἀνήλθε μέχρι τῆς τιμῆς τῶν πεντήκοντα φράγκων! Ἐν παράθυρον ἤξιζεν 100 φοιρίνια! εἰς δὲ ἐξώστας ἄνω τῶν πεντακοσίων φράγκων! Μολονότι δὲ ἡ εἴσοδος τῆς Στεφανίας ἐμελλε νὰ γίνῃ τὴν πρώτην, ὡς ἔλεγον, ὡραν μ. μ., χιλιάδες ἀνθρώπων, πρὶν ἢ ὁ ἀλέκτωρ ψάλλῃ τὸ ἐωθινὸν αὐτοῦ ἄσμα, συνέρρεον ἀπὸ τῶν πολλῶν τῆς πόλεως σημείων ὅπως καταλάβωσι θέσιν ἐπὶ τῶν διαβατικῶν ὁδῶν. Τὰς tribunes ἐν τούτοις διεδέχθησαν ὀπισθεν αὐτῶν ἄλλαι ὕψηλότεροι, καὶ ταύτας πάλιν διποδοὶ κλίμακες ὑπερήψηλοι καὶ τὰς κλίμακας ὕψηλότεραι ἄλλαι, καὶ ταύτας αἱ στέγαι, καὶ τὰς στέγας τὰ... κωδωνοστάσια!! καὶ διὰ αὐτὰ ἐνοικιάζοντο καὶ ἐξεμεταλλεύοντο πολὺ ἀκριβᾶ!!

Ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης π. μ. ὡρας ἤρξαντο παρατασσόμενοι οἱ στρατοὶ καὶ οἱ πρὸς συνοδείαν τῆς μελλούσης αὐτοκρατειρας ἐντεταλμένοι, μεταβαίνοντες εἰς τὸ Θερεσιανὸν πρὸς παραλαβὴν τῆς. Τὴν πρώτην ἀκριβῶς ὡραν ἡ Στεφανία ἐξήρχετο μετὰ τῆς μητρὸς τῆς τῶν ἀνακτόρων αὐτῆς διευθυνομένη εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα. Ἐν ἐκατομύριον ἀνθρώπων ἀνέμενε τὴν λευκὴν νύμφην. Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Βιέννης εἶχον ἀφήσει τὰ οἰκήματά των· ἅπανα δὲ ἡ πόλις εἶχεν ἐρημωθῆ συγκεντρωθεῖσα εἰς ἕν σημεῖον, ὡς ἐρημοῦνται οἱ περιστερεῶνες ὅταν οἱ κάτοικοι αὐτῶν εἰς τὴν πρωτὴν ἐμφάνισιν τῆς τροφοῦ των σπεύδουσιν ἰπτάμενοι περὶ τὴν σιτοφόρον αὐτῆς ποδιάν!

Ἡ συνοδεία τῆς Στεφανίας εἶχε τὶ τὸ αἰθέριον, τὸ φανταστικόν, τὸ μαγικόν· εἶχε τι τὸ ὁποῖον μόνη ἢ ποῖσις ἠδύνατο ν' ἀπεικονίσῃ καὶ ὁ χρωστήρ νὰ ζωγραφίσῃ πιστῶς. Ὁ πεζὸς λόγος, ὅσον περὶ τοὺς καὶ ἀν εἶναι, καὶ Νικηταρᾶς ἀκόμη, θέλει μείνει κατὰ πολὺ ὀπισθω παρακολουθῶν τὴν πομπὴν ἐκείνην, ἥτις ἄλλως τε ἐγένετο ἰππικὴ!

Τῆς Στεφανίας προηγεῖτο ἐν τάγμα ἰππέων καθήμενων ἐπὶ ἰσπανικῶν ἰππῶν, ὄλων λευκῶν, ὄλων τῆς αὐτῆς ηλικίας, τῆς αὐτῆς γενεᾶς καὶ μονονουχί τῆς αὐτῆς μητρὸς! Τούτους ἠκολούθει ἕτερον τάγμα ἐκ μαύρων ἀραβικῶν ἰππῶν τοῦ ἐνὸς ἀπαραλλάκτου μὲ τὸν ἄλλον, ὡς συντροφιὰ μετεμψισμένη en domino noir? Κατόπιν αὐτῶν ἤρχετο ἕτερον τάγμα ἀποτελούμενον ἐξ ἀγγλικῶν ἰππῶν, οὐρανίων ζῶων ταχυτέρος καὶ εὐγενεῖας καὶ ὄλων ὁμοιοχρῶν! Ἐτερον σῶμα οὐγγρικοῦ ἰππικοῦ ἐκ σφιγγῶντων καὶ βουκεφάλων ἀληθῶς ἰππῶν, εἶπετο τῶν ἀγγλικῶν κελήτων. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ὄλης αὐτῆς τῆς ἰππικῆς ἀκολουθίας ἀποτελοῦσης τὴν αὐτοκρατορικὴν φρουρὰν, διεκρίνοντο στρατάρχαί, πρίγκιπες, δοῦκες, μεγαλόσταυροι, πρωθυπουργοὶ, ἐν οἷς καὶ ὁ πρῶτος Ἀνδρᾶσσης, αὐλικὸι ἄλλοι, θεράποντες, ὑπηρέται τῆς αὐλῆς, οἰνοχόοι, κλειδοκράτορες, δημαρχοὶ, ὑπουργοὶ, καρδινάλιοι κτλ. κτλ. φερόμενοι ἐπὶ ἀμαξῶν χρυσοεινῆτων, κερωματισμένων μὲ τὰ χρώματα τῆς Αὐστρίας, καὶ σφραγισμένων ὑπὸ ἐξ πτεροφόρων ἰππῶν! Τέλος ἐφάνη ἡ φέρουσα τὴν Στεφανίαν ἀμαξία!

Ἡ ἄμαξα αὐτὴ ἦτο μᾶλλον θρόνος, αἰθουσα, κίσκι, εἰκονοστάσιον, παρὰ ἄμαξα! Ἐπὶ τοῦ ὀλοχρύσου αὐτῆς σκελετοῦ ὑψοῦντο τέσσαρες χρυσαλεφάντινοι στύλοι! Ἐπ' αὐτῶν ἐστηρίζετο θόλος, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἐκρέμαντο παραπετάσματα θαμβοῦντος μεγαλείου, ἀνωθεν δὲ ἴστατο τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα τῆς Αὐστρίας.—οἱ ἄστοι αὐτῆς—ζητοῦντες ἐπὶ τῶν πτερύγων των νὰ φέρωσι τὴν Στεφανίαν εἰς τοὺς οὐρανοὺς!! Ἐξ ἵπποι κεκαλυμμένοι δι' ὑφασμάτων, μὲ τὰ ὅποια ὀλίγα τῶν λογικῶν ὄντων ἐκαλύφθησαν ποτε, ἔφερον βραδέως τὴν χρυσάσματον βασίλισσαν! Χρυσοὶ χαλινοὶ, χρυσοὶ ἡνίοχοι, χρυσοὶ τροχοὶ, ὅλα χρυσά... καθ' αὐτὸ χρυσοχοεῖον!

Ἐν Ἄ! ἤκούσθη, ἐβρόντησεν ὀρθότερον, ἐξελθὼν ἐκ τοῦ στόματος ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων εἰς τὴν ἐμφάνισιν χρυσαῖς νύμφης, ἥτις συγκεκινημένη μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐχαιρείζετο τὸ ὀλοχύζον ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ πλήθος! Τὴν νυμφικὴν ἄμαξαν ἠκολούθησαν ἄλλοι ἵπποι, καὶ ἄλλαι ἄμαξαι, καὶ ἄλλοι στρατοὶ, καὶ ἄλλη συνοδεία, καὶ ἄλλοι, καὶ ἄλλαι καὶ ἄλλα... Μετὰ μίαν ὥραν ἡ Στεφανία εἰσῆρχετο εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀνάκτορα ὅπου τὴν ὑπεδέχθη καταφιλῶν ὁ διάδοχος καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τὴν μητέρα τῆς. Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν περὶ τὰ 170 ἄτομα παρεκάθησαν εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν γεῦμα.

Ἦδη ὀλίγα περὶ τῆς φωταψίας, καὶ κόπτω τὴν ἀλληλογραφίαν μου μὲ τὸ σβέσιμον αὐτῆς. Ἀλλὰ τίμη τὴν τρόπον νὰ παραστήσω τὴν φωταψίαν ἐκείνην ἥτις ὑπερέβη τὰς προσδοκίας οὐ μόνον ἐμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν Βιεννέζων αὐτῶν, καὶ τῶν λοιπῶν χάριν αὐτῆς συρρευσάντων εἰς τὴν Βιέννην ξένων; Ὑπόθεσι τὴν ἐπιστολήν μου αὐτὴν Βιέννην, ἐκίστην τῶν λέξεών της συνοικίαν, καὶ καθὲν τῶν γραμμάτων της κτίριον—τώρα βάλτε φωτὴ εἰς τὰ κτίρια τῆς ἐπιστολῆς μου καὶ θὰ ἔχη τὴν φωταψίαν τῆς Βιέννης! Ἡ ὑπόθεσι ἄκομψ ἔνα—λέγειον μ... ατομμύρια ἑκατομμυρίων ἀνημμένων κηρῶν, βεγγαλικῶν φωτῶν, γκαζ, ἠλεκτρικοῦ φωτός, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου γεροπαλὴ ἡ σελήνη ἐκρύπτετο εἰς τὰ νέφη, καὶ τὰ ἀστρὰ εἶχον σβεσθῆ πρό τοῦ χειροποίητου ἐκείνου τῆς νυκτὸς ἡλίου, καὶ θὰ ἔχη τὴν φωταψίαν τῆς Βιέννης! Καὶ εἰδὼ μὲν φωτοδόλον ἡλίον, ἐκεῖ δὲ στέμματα φωταυγῆ, παρέκει ἀψίδες φεγγεολοῦσαι, μακρότερον πύρινα ἐν συμπλέγμασι τὰ ὀνόματα τῶν βασιλέων, ποικίλαι ἄλλαι φωτειναὶ εἰκόνας, ἐπὶ τέλους μία πυρκαϊὰ εἰς ὅλην τὴν Βιέννην!...

Μόνος δὲ ὁ Δούναβις ὑπερεκχειρίζων καὶ καταπλημμυρῶν τὰς παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ χώρας, δύναται νὰ δώσῃ τὴν εἰκόνα τοῦ μυρμηκιάζοντος ἐκείνου πλήθους ὅπερ εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν ἠκινήθει ἐπὶ ὥραν ὀλόκληρον. Εἰς μίαν σκηνὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἄνθρωποι κατερχόμενοι ἐστροβιλιζόντο, ὡς γεωμήλα παρασυρθέντα ὑπὸ τοῦ ρεύματος, καὶ ἐν ἧ ἔτυχε νὰ συμπαρασύρωμαι καὶ ἐγὼ, κατελήφθη ὑπὸ γέλωτος ἀκρατήτου, δαιμονιακοῦ!

Τὴν ἐπομένην, ἐνδεκάτην πρωϊνὴν ὥραν, ἐτελοῦντο ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ ναφ οἱ γάμοι τοῦ Ῥοδόλφου καὶ τῆς Στεφανίας!...

Doek.

(N. F.) Περὶ τῆς Στεφανίας ὡς μορφῆς ὁ Αὐτοκράτωρ, ἄμα μαθὼν τὴν ἐκλογὴν τοῦ υἱοῦ του, εἶπε τὸ γνωστὸν ἔκκεινο:

— Ἐγὼ εἶχον καλλίτερον γούστο ἀπὸ τὸν Ῥοδόλφον!

ΠΑΙΓΝΙΔΑΚΙ.

Τῆς μίας.

Ἀπὸ τῆς δυὸ ἐλήτσοις τῆς τρελαίνομαι τῆ μίᾳ
Γλυκὰ νὰ τῆς φιλῶ.

Μὰ ἡ ξανθὴ ἀγάπη μου γὰρ μένανε τιμὰ
Μ' ἀρνεῖται, δὲν μ' ἀφίνει, καὶ ἂν παρακαλῶ
Δὲν θέλει ἀπ' τῆς ἐλήτσοις τῆς νὰ τῆς φιλῶ τῆ μίᾳ.

Ἀχ! τὸ φιλὶ, ἀγάπη μου, δὲν εἶναι ἀτιμία,
Κρίμα δὲν εἶν' βερύ.

Ἀπὸ τῆς δυὸ σου τῆς ἐληταῖς μονάχα ἄ! τῆ μίᾳ
Νὰ σοῦ φιλήσω ἄφρονε, τῆ μαύρῃ τῆ μικρῇ.

Ἀχ! τὸ φιλὶ μου τὸ θερμὸ δὲν θᾶναι ἀτιμία.

Θὰ ἰδῆς, θὰ ἰδῆς, ἀγάπη μου, πόση φιλοτιμία
Θὰ ἔχω 'στὸ φιλὶ.

Ἀπὸ τῆς δυὸ, ἐν ὄσφ ζω, θὰ σοῦ φιλῶ τῆ μίᾳ
Ποῦχεῖς στ' ἀφράτο μάγουλο ποῖδ' μαύρη, ποῖδ' καλῆ,
Θὰ ἰδῆς, θὰ ἰδῆς, παρθένε μου, μὲ τί φιλοτιμία.

Ζούγ, Ζούγ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Γαλακτοῦχον ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ
Farine Lactée Lapp

Ἐνεργητικὴ τροφὴ διὰ τὰ παιδία κατὰ τὸν ἰατρὸν
κ. Α. Ζίρην καθηγητὴν τῶν παιδικῶν νοσημάτων καὶ
διευθυντὴν τοῦ Βρεσκομοεῖου Ἀθηνῶν.

Παύσατε νὰ τρέφετε τὰ τέκνα σας μὲ ἀραροῦτι, σιμιγδάλι καὶ ῤιζι, ἂν θέλετε νὰ μὴ προσβληθοῦν ἀπὸ διάρροϊαν, ἀπὸ χρονίαν δυσπεψίαν, ἀπὸ ἀτροφίαν, καὶ τέλος ἀπὸ τὸν θάνατον, καὶ τρέφετε αὐτὰ μὲ τὸ Ἐνεργητικὸν Γαλακτοῦχον ἄλευρον τοῦ Καρόλου Λάπ, τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη ὡς τὸ μόνον κατάλληλον πρὸς ὑγιεινὴν θρέψιν τῶν παιδίων.

Ἐπίσκειται εἰς κουτία φέροντα τὸν τρόπον τῆς χρήσεως καὶ πωλεῖται ἐν μόνῳ τῷ φαρμακείῳ πορείῳ Κ. Ὀλυμπίου ὁδὸς Ἐρμού ἀριθ. 206.

ΤΣΑΙ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

THE NOIR QUALITÉ EXCELLENTE

διὰ τοῦ τελευταίου Ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου

ἐν τῷ φαρμακείῳ πορείῳ

Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

206.—Ὀδὸς Ἐρμού—206.